

Ad spm. nr. S 502

Fra udenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Keld Albrechtsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98, forhandlingerne side 2301, lød således:

Til udenrigsministeren (17/11 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er det korrekt, at EU's ministerråd med hjemmel i Amsterdamtraktatens artikler K.2 og K.4 i rammeafgørelser eller afgørelser uden indholdsmæssige begrænsninger vil kunne fastlægge reglerne for Europolmedarbejderes aktiviteter på medlemsstaternes territorier?«

Supplerende svar (18/12 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det følger af Amsterdam-traktatens artikel K.2, stk. 2, litra a), at Rådet inden for en periode af fem år efter traktatens ikrafttræden skal »sætte Europol i stand til at lette og støtte forberedelsen og fremme samordningen og gennemførelsen af særlige efterforskningsaktiviteter mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder fælles operative aktioner med deltagelse af repræsentanter for Europol i en støttefunktion«.

Artikel K.4 i Amsterdam-traktaten fastslår, at »Rådet fastsætter de betingelser og begrænsninger, hvorunder de kompetente myndigheder, der er nævnt i artikel K.2 og K.3, kan arbejde på en anden medlemsstats område i samarbejde og i forståelse med denne stats myndigheder«. Det må antages, at udtrykket de kompetente myndigheder sigter til de nationale myndigheder i de enkelte medlemslande og ikke til Europol.

Det forhold, at Europol efter artikel K.2 på sigt påtænkes at deltage i fælles operative aktioner i en støttefunktion, medfører ikke, at Europol vil få tillagt eksekutive beføjelser, dvs. Europol vil ikke kunne foretage magtudøvelse på medlemsstaternes territorier, jf. også Udenrigsministeriets besvarelse af spm. 217 (alm. del. nr. 1462).

Det bemærkes, at Rådets beslutning – uanset hvilken af de opregnede instrumenter i traktatens artikel K.6, det måtte vælge – træffes med enstemmighed.

Ad spm. nr. S 503

Fra udenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Keld Albrechtsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98, forhandlingerne side 2302, lød således:

Til udenrigsministeren (17/11 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad menes der med, at aktioner på politisamarbejdsområdet i henhold til artikel K.2., herunder Europols aktiviteter, er underlagt passende domstolskontrol fra de kompetente nationale myndigheders side i overensstemmelse med gældende regler i de enkelte medlemsstater?«

Supplerende svar (18/12 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Artikel K.2 i Amsterdam-Traktaten giver Rådet hjemmel til at vedtage regler om politisamarbejde, herunder Europol. Det fremgår af erklæring nr. 7 til slutakten, at politisamarbejdet, herunder Europols aktiviteter, som finder sted i henhold til regler, Rådet enstemmigt vedtager med hjemmel i artikel K.2, vil være underlagt passende domstolskontrol fra de kompetente nationale myndigheders side i overensstemmelse med gældende regler i de enkelte medlemsstater.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at erklæring nr. 7 til slutakten er indsat på foranledning af de medlemslande, der i modsætning til Danmark har nationale regler for efterforskningsarbejde, der involverer f.eks. undersøgelsesdommere i kontrolfunktioner i den nationale efterforskningsproces. Erklæring nr. 7 har til formål at sikre, at udviklingen af samarbejdet ikke sker på en sådan måde, at sådanne nationale regler ikke kan finde anvendelse.

For så vidt angår spørgsmålet om immunitet for Europol, kan det oplyses, at Europol som organisation kun er fritaget for retsforfølgning i det omfang, det følger af Europol-konventionens artikel 38, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne er ansvarlige for retlig eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret eller behandlet af Europol. Der henvises til artikel 2 i protokollen om privilegier og immuniteter for Europol og Europol's ansatte.